

Warszawa, 2011.07.15

KOC/4333/06/11,

DECYZJA**Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie w składzie orzekającym:**

1. Barbara Głuszcak – Płociennik - przewodnicząca (sprawozdawca)
2. Daria Predko – członek
3. Michał Jasiński – członek

działające na podstawie art. 127 § 2 Kpa w zw. z art. 17 pkt 1 Kpa oraz art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz.U. z 2001 roku, Nr 79, poz. 856, ze zm.),

po rozpatrzeniu odwołań Pani

Pana

Pani

Pana

Pana

Pani

Państwa

, Państwa

Pani

Pana

, Pana

, Pani

, Państwa

, BARC Warszawa S.A., Stowarzyszenia „Mieszkańcy

ulicy Mehoffera w obronie miru domowego”, Wspólnoty Mieszkaniowej ul. Poetów 10 B w Warszawie oraz Stowarzyszenia Ekologicznego „Światowid” od decyzji Prezydenta m.st. Warszawy Nr 580/OŚ/2010 z dnia 8 lipca 2010 r. znak: OŚ-IV-IKU/EMA-76242-16-145-09, ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi publicznej o nawierzchni utwardzonej oraz linii tramwajowej wraz z towarzyszącą infrastrukturą, używanej głównie do przewozu pasażerów w ramach budowy linii tramwajowej na Tarchomin, na odcinku od Trasy Mostu Północnego do pętli tramwajowej Winnica, wraz z rozbudową ul. Światowida, polegającą na dobudowie drugiej jezdni na odcinku od ul. Projektowanej do ul. Dzierżgońskiej oraz budowie dwóch jezdni na odcinku od ul. Dzierżgońskiej do ul. Modlińskiej, w których zaskarżono, w trybie art. 142 Kpa, postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 6 maja 2010 r. znak: RDOŚ-14-WOOS-II-UW-6613-289/09

orzeka:

1. na podstawie art. 138 § 2 Kpa uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji
2. na podstawie art. 138 § 2 Kpa w związku z art. 144 Kpa uchylić zaskarżone, w trybie art. 142 Kpa, postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 6 maja 2010 r. znak: RDOŚ-14-WOOS-II-UW-6613-289/09 i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 19 maja 2009 r. Zarząd Transportu Miejskiego w Warszawie wystąpił do Prezydenta m.st. Warszawy o wydanie decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie linii tramwajowej na Tarchomin, na odcinku od Mostu Północnego do pętli tramwajowej Winnica, na działkach nr nr: 29/7, 37, 38, 39/10, 39/11 z obrębu 4-01-07, nr nr 32, 33, 37/1, 37/2, 38/1, 38/2, 39/5, 40/7, 40/8, 41/1 z obrębu 4-01-08, nr nr 1/1, 4/1, 5, 7/3, 7/4, 9/6, 9/7, 11/1, 13/4, 13/5, 15/4, 15/5, 17/4, 17/5, 19/4, 19/5, 20, 22/1, 23, 24, 25/1, 26, 28/4, 28/6, 29/4, 30/1, 30/2, 32/5, 32/9, 33/1, 34 z obrębu 4-01-09, nr nr 1, 5/12, 8/1, 10/2, 11/2, 12, 14/2, 15/2, 19/2, 21/1, 22/4, 23/5, 24/8, 25/3, 27/1 z obrębu 4-01-13, nr nr 1/1, 2 z obrębu 4-01-14, nr nr 1/3, 4/3, 4/4, 11/2 z obrębu 4-01-19, nr nr 1/5, 2/9, 4/11, 5/2, 9/2, 10/2, 12/2, 19/2, 24/2, 25/2, 26/2, 26/13, 26/14, 26/15, 26/16, 28/2, 28/8, 28/9, 28/10, 29/4, 29/11, 29/12, 31/5, 31/11, 31/12, 32/2, 33/3, 37/4, 37/5, 41/5, 42/2, 45/7, 46/4, 47/2, 49/1, 53/2, 57/2, 59/2, 215 (dawniej 10/5 obręb 4-01-19), 216 (dawniej 16/3 obręb 4-01-19), 229 (dawniej 18/3 obręb 4-01-19), 230 (dawniej 14/2 obręb 4-01-19) obręb 4-01-22, nr nr 13, 17/1, 17/2, 17/3, 17/4, 17/5, 17/6, 17/7, 17/8, 17/9, 17/10, 17/11, 17/12, 17/13, 17/14, 17/15, 17/16, 17/17, 17/18, 17/20 obręb 4-03-04, nr nr 17, 18, 50/3, 50/4, 51/2, 51/4, 51/5, 51/7, 51/10, 51/16, 51/18, 51/19, 51/20, 51/21, 51/22, 51/23, 51/24, 51/25, 51/26 z obrębu 4-03-05, nr nr 75/1, 75/2, 76 z obrębu 4-03-21, nr nr 1/13, 2/2, 11, 14, 15, 16, 28, 29, 42, 43, 44, 45, 56, 57, 58/1, 61, 62, 63, 64, 70, 71, 78, 82/3, 82/4, 82/5, 82/6 86, 87/1, 87/2, 89, 90, 109/6 z obrębu 4-03-22, wraz z rozbudową ul. Światowida, polegającą na dobudowie drugiej jezdni na odcinku od ul. Projektowanej do ul. Dzierżgońskiej na działkach nr nr: 29/7 z obrębu 4-01-07, nr nr 1, 5/12, 5/13, 8/1, 8/2, 10/2, 10/3, 11/2, 11/3, 12, 13/2, 14/2, 14/3, 15/2, 15/3, 19/2, 20/1, 20/2, 21/1, 21/2, 22/4, 23/5, 24/8, 25/3, 27/1, 27/2, 52 (dawniej 24/2 obręb 4-01-19), z obrębu 4-01-13, nr nr 1/1, 1/2, 1/3, 1/4, 2/3, 4, 5/7, 5/8 z obrębu 4-01-14, nr nr 1/3, 4/3, 4/4, 4/6, 11/2 z obrębu 4-01-19, nr nr 1/2, 1/5, 2/8, 2/9, 3/2, 3/3, 3/10, 4/11, 5/2, 9/2, 10/2, 12/2, 19/2, 24/2, 25/2, 26/2, 28/2, 29/4, 31/5, 32/2, 37/5, 41/5, 42/2, 45/7, 46/4, 47/2, 48/1, 48/2, 49/1, 49/2, 53/2, 57/2, 59/2, 215 (dawniej 10/5 obręb 4-01-19), 216 (dawniej 16/3 obręb 4-01-19), 228/1 (dawniej 14/6 obręb 4-01-19), 229 (dawniej 18/3 obręb 4-01-19), 230 (dawniej 14/2 obręb 4-01-19), 239 (dawniej 11/5 obręb 4-01-19), 239 (dawniej 11/5 obręb 4-01-19), z obrębu 4-01-22, nr nr 13, 16/2, 16/3, 16/4, 16/9, 16/16, 16/17, 17/1, 17/2, 17/3, 17/4, 17/5, 17/6, 17/7, 17/8, 17/9, 17/10, 17/12, 17/13, 17/14, 17/15, 17/16, 17/17, 17/18, 17/19, 17/20, 75/9 z obrębu 4-03-04, nr nr 12, 15, 16, 17, 18, 49, 50/1, 50/2, 50/3, 50/4, 50/5, 50/6, 51/2, 51/3, 51/4, 51/5, 51/7, 51/10, 51/16, 51/18, 51/19, 51/20, 51/21, 51/22, 51/23, 51/24, 51/25, 51/26 z obrębu 4-03-05, nr nr 46/7, 46/8, 47/3, 48/2, 48/7, 49/2, 49/3, 50/1, 50/2, 51/4, 51/5, 51/6, 52/2, 52/5, 53/2, 53/6 z obrębu 4-03-06, nr nr 19/3, 19/8, 20/3, 20/4, 21/4 z obrębu 4-03-09, nr nr 58, 59, 60, 61, 66, 69, 71, 72, 73, 74, 75/1, 75/2, 76 z obrębu 4-03-21, nr nr 1/13, 1/14, 2/1, 2/2, 2/3, 11, 14, 15, 16, 28, 29, 43 44, 56, 57, 58/1, 61, 62, 63, 64, 70, 71, 72, 74, 75, 77, 78, 82/3, 82/4, 82/5, 82/6, 83, 86, 87/1, 87/2, 89, 90, 109/6 z obrębu 4-03-22 oraz na budowie dwóch jezdni na odcinku od ul. Dzierżgońskiej do ul. Modlińskiej w Dzielnicy Białołęka m.st. Warszawy na działkach nr nr 29/7, 37, 38, 39/9, 39/10, 39/11, 41/2 z obrębu 4-01-07, nr nr 30/1, 30/2, 32, 33, 35/1, 35/2, 36/1, 36/3, 36/4, 37/1, 37/2, 38/1, 38/2, 39/5, 40/6, 40/7, 40/8, 41/1, 41/5, 41/6, 43 z obrębu 4-01-08, nr nr 1/1, 4/1, 4/6, 7/3, 7/4, 9/6, 9/7, 11/1, 11/2, 13/2, 13/4, 13/5, 15/2, 15/4, 15/5, 15/7, 17/2, 17/4, 17/5, 17/7, 19/2, 19/4 z obrębu 4-01-09.

Pismem z dnia 30 czerwca 2009 r. znak OS-IV-IKU-76242-16-11-09, Prezydent m.st. Warszawy, działając na podstawie art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

Decyzją Nr 580/OŚ/2010 z dnia 8 lipca 2010 r. znak: OŚ-IV-IKU/EMA-76242-16-145-09, Prezydent m.st. Warszawy ustalił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi publicznej o nawierzchni utwardzonej oraz linii tramwajowej wraz z towarzyszącą infrastrukturą, używanej głównie do przewozu pasażerów w ramach budowy linii tramwajowej na Tarchomin, na odcinku od Trasy Mostu Północnego do pętli tramwajowej Winnica, wraz z rozbudową ul. Światowida, polegającą na dobudowie drugiej jezdni na odcinku od ul. Projektowanej do ul. Dzierżgońskiej oraz budowie dwóch jezdni na odcinku od ul. Dzierżgońskiej do ul. Modlińskiej.

Od powyższej decyzji odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, z zachowaniem ustawowego terminu, wnieśli P. , P. , P.

P. P. P. P. P.
P. P. P. Państwo

BARC Warszawa S.A., Stowarzyszenie „Mieszkańcy ulicy Mehoffera w obronie miru domowego”, Wspólnota Mieszkaniowa ul. Poław 10 B w Warszawie, Stowarzyszenie Ekologiczne „Światowid”.

W odwołaniu z dnia 22 lipca 2010 r. P. , P. , P.
P. , P. P. , P. P.
P. P. , P. P.
P. P. , wniesli o uchylenie zaskarżonej decyzji i

..., P. ..., P. ..., wniesli o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia z uwzględnieniem wariantu społecznego.

Państwo wniesli o uchylenie zaskarżonej decyzji w części dotyczącej konfliktowego odcinka inwestycji, tj. od ul. Dzierżońskiej do ul. Modlińskiej. Ponadto strony podniosły, iż zamierzona inwestycja według wariantu inwestora jest niekorzystna dla środowiska i miejscowego społeczeństwa, zaś Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska mimo nieuwzględnienia przez inwestora jego zastrzeżeń do raportu uzgodnił inwestycję. Ponadto strony wskazały, iż wielokrotnie wносиły o opracowanie wariantu społecznego i merytoryczne porównanie go z wariantem inwestora.

BARC Warszawa S.A. podniosła, iż założenia projektowanej inwestycji są nieprawidłowe i naruszają prawo własności nieruchomości poprzez emisję hałasu i wibracji (wpływy dynamiczne). Strona wskazała także, że z raportu nie wynika aby analizowano projektowane zagospodarowanie terenów przyległych do inwestycji, zgodne z obowiązującym planem zagospodarowania przestrzennego, zaś budowa i eksploatacja pętli tramwajowej stanie się źródłem emisji hałasu i drgań, co powinno zostać poddane szczegółowej analizie, bowiem w ocenie skarżącej, niższe kondygnacje projektowanych budynków mieszkalnych nie będą mogły zostać wykorzystane na cele mieszkalne, tj. zgodnie z przeznaczeniem terenu określonym w planie miejscowym, natomiast zasięg wibracji wymuszać będzie zastosowanie skomplikowanych i kosztownych rozwiązań konstrukcyjnych w nowych budynkach. Zdaniem strony drgania, czyli wibracje są rodzajem emisji, które mogą stanowić zanieczyszczenie środowiska, skoro zatem materiał graficzny, w sposób jednoznaczny wskazuje, że drgania występować będą na nieruchomości Spółki to kwestia ta powinna wymagać rozważenia, a twierdzenia, że pomimo drgań nie nastąpi ograniczenie w możliwości zabudowy tych nieruchomości są niczym nie poparte. Strona wskazała także na konieczność ustanowienia strefy ograniczonego użytkowania z uwagi na fakt, iż uciążliwości

związane z planowaną inwestycją wykraczają poza jej teren. Ponadto strona zarzuciła organowi I instancji naruszenie art. 62 ust. 1 pkt 1 lit b) ustawy z dnia 3 października 2008 r., wskazując, iż całkowicie została pominięta kwestia obciążenia nieruchomości, na których ma być realizowana inwestycja, służebnościami gruntowymi ustanowionymi dla nieruchomości Spółki.

Stowarzyszenie „Mieszkańcy ulicy Mehoffera w obronie miru domowego”, Wspólnota Mieszkaniowa ul. Poetów 10 B w Warszawie, reprezentowani przez adwokata

zaskarżyli decyzję organu I instancji w całości, zarzucając jej naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r., a także postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 6 maja 2010 r. znak: RDOŚ-14-WOOS-II-UW-6613-289/09. Skarżący podnieśli, iż Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie dwukrotnie wzywał inwestora do uzupełnienia raportu, wskazując na jego wady w zakresie opisu analizowanych wariantów i uzasadnienia ich wyboru. Skarżący wskazywali także, iż dokonując wyboru wariantu należy wykazać z jakich względów wybrany wariant jest najkorzystniejszy dla środowiska, tymczasem za odrzuceniem wariantu społecznego nie przemawiają żadne argumenty z zakresu ochrony środowiska. Ponadto powołując art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. strony wskazały, iż powoływanie się na zgodność planowanej inwestycji z zapisami obowiązujących i projektowanych planów zagospodarowania przestrzennego nie znajduje uzasadnienia i nie może przemawiać za wyborem wariantu inwestorskiego, za którym to winny przemawiać wyłącznie kwestie ochrony środowiska. Ponadto, zdaniem skarżących, w raporcie nie zaproponowano racjonalnych i właściwych z punktu widzenia ochrony środowiska rozwiązań mających na celu zachowanie szlaków migracji zwierząt.

Stowarzyszenie Ekologiczne „Światowid” zarzuciło organowi I instancji naruszenie art. 66 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. w związku z art. 7 i 77 Kpa poprzez wykorzystanie jako dowodu w sprawie raportu o oddziaływaniu planowanej inwestycji na środowisko, który nie spełnia wymogów ustawowych. Skarżący wskazał, iż nie został oceniony wpływ planowanej inwestycji na obszar Natura 2000, zaś planowana inwestycja ingeruje w obszar zalesionej wydmy Nowodworskiej, bezpośrednio przylegającej do obszaru Natura 2000; w raporcie brak jest przedstawienia skutków jakie wynikną dla obszaru Natura 2000 po realizacji wszystkich inwestycji planowanych na tym obszarze. Zdaniem skarżącego raport, w którym określana jest ocena oddziaływania na środowisko powinien przede wszystkim na wstępie rozeznaczyć wszystkie zagadnienia środowiskowe, po to aby móc prawidłowo ocenić także zagrożenia zewnętrzne i określić ich wpływ na obszary chronione, tymczasem raport nie wykazuje także, czy w miejscach planowanych inwestycji nie ma szlaków migracyjnych większych zwierząt niż płazy. Ponadto skarżący podniósł, iż w sprawie nie wzięto pod uwagę nakładania się oddziaływań inwestycji planowanych na tym obszarze, przede wszystkim zaś wskazano, iż w raporcie o oddziaływaniu na środowisko modernizacji i rozbudowy ul. Modlińskiej, do której włączona zostanie planowana ul. Światowida, strefa przekroczeń dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM10 i NOx sięga znacznie w głąb od krawędzi jezdni. Organ wydając decyzję środowiskową dla powyższej inwestycji nie może ignorować zapisów raportu i nie poddać analizie wykazanej w nim strefy silnego skażenia, w której częściowo realizowana będzie inwestycja objęta skarżoną decyzją. Skarżący wskazał także na niewiarygodne informacje w zakresie wpływu inwestycji na jakość powietrza; sprzeczność planowanej inwestycji w zakresie generalnej rozbudowy dróg z zapisami planu ochrony powietrza ustanowionego rozporządzeniem Wojewody Mazowieckiego Nr 67 z dnia 24 grudnia 2007 r. oraz Marszałka Województwa Mazowieckiego. Skarżący zarzucił także brak analizy wariantowej, a

przede wszystkim przeanalizowania wariantu w postaci poprowadzenia wyłącznie linii tramwajowej, który zdaniem Stowarzyszenia jest najkorzystniejszy dla środowiska i wymaga tego przepis art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r.

Postanowieniem z dnia 8 lutego 2010 r. znak: KOC/4648/OŚ/10, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie zawiesiło z urzędu postępowanie w sprawie rozpatrzenia odwołań od decyzji Prezydenta m.st. Warszawy Nr 580/OŚ/2010 z dnia 8 lipca 2010 r. znak: OŚ-IV-IKU/EMA-76242-16-145-09 oraz zobowiązało Panią _____, Pana _____, Panią _____

i Panią _____, w terminie 1 miesiąca, od dnia otrzymania postanowienia, do wystąpienia do sądu powszechnego z wnioskiem o stwierdzenie nabycia praw do spadku po _____ lub sporządzenie przez notariusza aktu poświadczenia dziedziczenia.

W dniu 22 lutego 2011 r. do Kolegium wpłynął wniosek Pani _____ o ponowne rozpatrzenie sprawy objętej postanowieniem z dnia 8 lutego 2010 r. znak: KOC/4648/OŚ/10.

Natomiast w dniu 20 kwietnia 2011 r. do Kolegium wpłynęło pismo Stowarzyszenia „Mieszkańcy ulicy Mehoffera w obronie miru domowego” oraz Wspólnoty Mieszkaniowej ul. Połtów 10 B w Warszawie, reprezentowanych przez adwokata _____, do którego załączono akt poświadczenia dziedziczenia po _____ Rep. A nr _____ z dnia 28 lutego 2011 r.

W związku z powyższym postanowieniem z dnia 4 maja 2011 r. znak: KOC/872/OŚ/11, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie uchyliło postanowienie z dnia 8 lutego 2010 r. znak: KOC/4648/OŚ/10 i orzekło o umorzeniu postępowania w przedmiocie zawieszenia.

Rozpatrując powyższą sprawę Kolegium zważyło co następuje.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2008r. Nr 199, poz. 1227), przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Stosownie zaś do § 3 ust. 1 pkt 60 i 61 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397), do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; linie tramwajowe, koleje napowietrzne lub podziemne, w tym metro, kolejki linowe lub linie szczególnego charakteru, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, używane głównie do przewozu pasażerów.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, iż również na podstawie uprzednio obowiązujących przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz.U. z 2004r. Nr 257 poz. 2573 z późn. zm.), planowana inwestycja zaliczona została do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 ustawy obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, organ określa jednocześnie zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W tym przypadku stosuje się przepisy art. 68 (art. 63 ust. 4).

W myśl zaś przepisu art. 64 ust. 1 powołanej ustawy postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3, 10, 11, 13 i 15-17.

W niniejszej sprawie postanowieniem z dnia 17 lipca 2009 r. znak: ZNS-712/207/2009/AK, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie linii tramwajowej na Tarchomin, na odcinku od Mostu Północnego do pętli tramwajowej Winnica, wraz z rozbudową ul. Światowida, polegającą na dobudowie drugiej jezdni na odcinku od ul. Projektowanej do ul. Dzierżgońskiej oraz budowie dwóch jezdni na odcinku od ul. Dzierżgońskiej do ul. Modlińskiej w Dzielnicy Białołęka m.st. Warszawy w pełnym zakresie określonym w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r., ze szczególnym uwzględnieniem oddziaływania inwestycji w zakresie emisji hałasu komunikacyjnego.

Natomiast postanowieniem z dnia 31 lipca 2009 r. znak: RDOŚ-14-WPN-II-MA-6633-446/09, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wyraził opinię o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na obszar Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB 140004 oraz Kampinoska Dolina Wisły dla przedsięwzięcia polegającego na budowie linii tramwajowej na Tarchomin, na odcinku od Mostu Północnego do pętli tramwajowej Winnica, wraz z rozbudową ul. Światowida na terenie dzielnicy Białołęka.

W związku z powyższym postanowieniem Nr 236/2009 z dnia 19 sierpnia 2009 r. znak: OŚ-IV-IKU-76242-16-23-09, Prezydent m.st. Warszawy uznał za konieczne przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie linii tramwajowej na Tarchomin, na odcinku od Mostu Północnego do pętli tramwajowej Winnica, wraz z rozbudową ul. Światowida, polegającą na dobudowie drugiej jezdni na odcinku od ul. Projektowanej do ul. Dzierżgońskiej oraz budowie dwóch jezdni na odcinku od ul. Dzierżgońskiej do ul. Modlińskiej w Dzielnicy Białołęka m.st. Warszawy. Prezydent m.st. Warszawy ustalił zakres raportu zgodny z art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. ze szczególnym uwzględnieniem:

1. akustycznego oddziaływania na środowisko, w rozumieniu terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska oraz § 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie

- dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, oraz wskazaniem zabezpieczeń w przypadku spodziewanej ponadnormatywnej emisji hałasu środowiska;
2. oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko leśne i Wydmy Nowodworską;
 3. wariantowania inwestycji z uwzględnieniem:
 - lokalizacji pętli tramwajowej Winnica w miejscu przewidzianym pod funkcje komunikacyjne w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Winnicy Północnej;
 - przebiegu ul. Światowida na odcinku od ul. Leśnej Polanki do ul. Modlińskiej w rejonie ul. Sprawnej/Poetów (zgodnie z uchwałą Rady m.st. Warszawy Nr XXXVIII/492/2001 z dnia 9 lipca 2001 r.);
 - przeanalizowanie wariantu przesunięcia ul. Światowida w rejonie ul. Dzierżgońskiej w kierunku zachodnim, pozwalającego na uniknięcie ingerencji w pozostałą część Wydmy Nowodworskiej.
 4. analizy możliwych konfliktów społecznych, związanych z planowanym przedsięwzięciem.

W dniu 14 października 2009 r. Prezydentowi m.st. Warszawy przedłożony został raport o oddziaływaniu na środowisko planowanego przedsięwzięcia, uzupełniony w dniu 26 listopada 2009 r. oraz w dniu 2 marca 2010 r.

Pismem z dnia 21 grudnia 2009 r. znak: OS-IV-IKU-76242-16-42-09 oraz ponownie - w związku z uzupełnieniem raportu - pismem z dnia 3 marca 2010 r., Prezydent m.st. Warszawy, działając na podstawie art. 33 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. poinformował o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w ramach którego przystępuje się do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie linii tramwajowej na Tarchomin, na odcinku od Mostu Północnego do pętli tramwajowej Winnica, wraz z rozbudową ul. Światowida, polegającą na dobudowie drugiej jezdni na odcinku od ul. Projektowanej do ul. Dzierżgońskiej oraz budowie dwóch jezdni na odcinku od ul. Dzierżgońskiej do ul. Modlińskiej w Dzielnicy Białołęka. Jednocześnie organ poinformował, iż zainteresowane osoby mogą zapoznać się z materiałem dowodowym oraz składać uwagi i wnioski w terminie 21 dni.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 10-18.

W związku z powyższym postanowieniem z dnia 21 grudnia 2009 r. znak: ZNS-713/100/2009/EC, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Warszawie zaopiniował planowane przedsięwzięcie i zgłosił warunki jego realizacji.

Natomiast postanowieniem z dnia 6 maja 2010 r. znak: RDOŚ-14-WOOS-II-UW-6613-289/09, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił jej warunki.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Mając na uwadze powołany przepis pismem z dnia 13 maja 2010 r.

Prezydent m.st. Warszawy poinformował o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie linii tramwajowej na Tarchomin, na odcinku od Mostu Północnego do pętli tramwajowej Winnica, wraz z rozbudową ul. Światowida, polegającą na dobudowie drugiej jezdni na odcinku od ul. Projektowanej do ul. Dzierżgońskiej oraz budowie dwóch jezdni na odcinku od ul. Dzierżgońskiej do ul. Modlińskiej w Dzielnicy Białołęka.

Po dokonaniu analizy materiału dowodowego zebranego w aktach sprawy skład orzekający doszedł do przekonania, że wydanie zaskarżonej decyzji nastąpiło przedwcześnie z uchybieniem przepisów art. 7 i 77 § 1 Kpa, co mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a także z uchybieniem przepisów prawa materialnego, które to uchybienia zostaną omówione poniżej.

W pierwszej kolejności skład orzekający w pełni podzielił podniesiony we wszystkich odwołaniach zarzut dotyczący niespełnienia przez raport wymogów art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2008 r. w zakresie opisu analizowanych wariantów, w tym racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz uzasadnienia proponowanego przez inwestora wariantu ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko, jak również zarzuty dotyczące postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 6 maja 2010 r. znak: RDOŚ-14-WOŚ-II-UW-6613-289/09.

W raporcie (str. 56) dokonano opisu wariantów wskazując, iż: „Dla odcinka od TMP do ul. Dzierżgońskiej trasa przebiegu linii tramwajowej i modernizacji układu drogowego przebiega w korytarzu zarezerwowanym dla inwestycji komunikacyjnych i nie wywołuje konfliktów. Natomiast konfliktowy jest przebieg trasy na odcinku od ul. Dzierżgońskiej do ul. Modlińskiej. Dla tego odcinka opisano wariant społeczny i wariant Inwestora”. Ponadto w raporcie w pkt. 4.1.2 „Rozbudowa ul. Światowida”, wskazano, iż: „Ponieważ przedsięwzięcie było już objęte w planach zagospodarowania przestrzennego rozwiązaniem projektowe spełnia oczekiwania komunikacyjne i w obecnej fazie planowania nie przewiduje się wariantowania opracowywanej przebudowy”.

Opisany wariant inwestora zakłada lokalizację inwestycji „w pasie wykupionym pod planowane metro (położenie na działkach Skarbu Państwa) oraz dowiązanie do wykonanego już projektu ul. Modlińskiej (węzeł ul. Modlińskiej ze Światowida i ul. Mehoffera-bis). Zlokalizowanie pętli tramwajowej przy ul. Poetów. Wykorzystanie istniejącej jezdni jako jezdni zachodniej przekroju dwujezdniowego ul. Światowida. Lokalizacja pętli tramwajowej Winnica oraz przebieg ulicy Światowida był wielokrotnie omawiany i uzgadniany z przedstawicielami Biura Drogownictwa i Komunikacji, Biura Rozwoju Miasta, Biura Architektury i Planowania Przestrzennego, Urzędu Dzielnicy Białołęka, Inżyniera Ruchu, Biura Gospodarki Nieruchomościami, Zarządu Transportu Miejskiego oraz Zarządu Miejskich Inwestycji Drogowych i są zgodne z opracowanym na potrzeby tej inwestycji Studium Wykonalności dla projektu: „Obsługa osiedla Tarchomin komunikacją tramwajową” oraz Studium przebiegu ul. Światowida na odcinku od ul. Mehoffera do ul. Modlińskiej z linią tramwajową oraz pętlą tramwajową i pętlą autobusową i parkingiem typu „Parkuj i Jedź” na 250 samochodów i 50 rowerów”. Ponadto przebieg i lokalizacja są zgodne z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego:

- Winnicy Południowej zatwierdzonym uchwałą nr LVIII/842/02 Rady Gminy Warszawa – Białołęka z dnia 27.09.2002 r.;
- Winnicy Północnej zatwierdzonym uchwałą nr LVIII/843/02 Rady Gminy Warszawa – Białołęka z dnia 27.09.2002 r.;

- oraz projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Winnicy w rejonie ul. Światowida o sporządzeniu którego zdecydowała Rada m.st. Warszawy Uchwałą Nr LXXXII/2745/2006 z dnia 10 października 2006 r. (po uchwaleniu w/w planów wpłynęło kilka wniosków do Biura Naczelnego Architekta Miasta w sprawie zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego Winnicy Północnej i Południowej. Postulaty złożone w pismach dotyczyły rezygnacji z utrzymywania rezerwy terenu pod II linię metra, stację Winnica oraz dotyczyły propozycji zmiany układu komunikacyjnego. Konieczność objęcia terenu nowym planem miejscowym wynika także z potrzeby rozpatrzenia wniosków o zmianę obowiązującego planu miejscowego, aktualizacji rozwiązań przestrzennych, układu drogowego i przeznaczenia terenów w dostosowaniu do obowiązującego Studium oraz wprowadzenia rozwiązań komunikacyjnych korzystniejszych dla obsługi terenów osiedla Winnica. Założono, że nowy plan miejscowy obejmowałby tereny dotychczasowej rezerwy terenowej pod projektowany odcinek ul. Światowida oraz tereny sąsiadujące: częściowo obszary objęte miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego terenów Winnicy Północnej oraz Winnicy Południowej. W nowym planie przewiduje się kontynuację ul. Światowida do skrzyżowania z ulicą Modlińską, rezygnację z przebiegu II linii metra, zgodnie z ustaleniami obowiązującego Studium, wprowadzenie linii tramwajowej, lokalizację pętli autobusowej i tramwajowej w miejscu zgodnie z koncepcją programowo przestrzenną.

Natomiast wariant realny alternatywny zakłada zlokalizowanie inwestycji na północ od wariantu inwestycyjnego. Docelowo prowadzi do skrzyżowania ul. Sprawnej z Modlińską. W wariantcie tym istniejąca jezdnia ul. Światowida (odc. Grzymaliów – Leśnej Polanki) byłaby docelową wschodnią jezdnią. Z uwagi na rezygnację z budowy metra na tym odcinku proponuje się lokalizację pętli tramwajowej Winnica w miejscu przeznaczonym w obowiązującym m.p.z.p. Winnica Północna pod planowaną stacją oporową Dąbrówka dla II linii metra. Przebieg drogi w wariantcie społecznym jest opisany w treści uchwały Rady m.st. Warszawy nr XXXVIII/492/2001 z dnia 9 lipca 2001r. Przebieg ul. Światowida opisany jest w ustaleniu wiążącym nr 18, punkt D, poz. 132. "USTALENIE WIĄŻĄCE Nr 18 dotyczące: systemu drogowego. PKT. D. Ustala się przebieg i przeznaczenie terenu dla następujących ulic głównych - G: istniejących: pkt. 132 ulicy Światowida - od rejonu ul. Książkowej do rejonu skrzyżowania ulic Modlińskiej i Sprawnej.

W punkcie 4.3 raportu „Przejsie przez Wydmę Nowodworską”, wskazano, iż oba warianty zakładają przejście przez Wydmę Nowodworską i dojście do ul. Modlińskiej. Przejście pasa drogowo-torowego przez Wydmę jest więc koniecznością. Najkorzystniejsze dla środowiska jest takie usytuowanie tego przejścia przez Wydmę by ograniczyć do minimum jej przekształcenie krajobrazowe i wycofanie drzew. Optymalizacja winna polegać na maksymalnym przesunięciu trasy na północ, tj. do strefy ochronnej pomnika przyrody nr 600 (lipa)-15m od pnia oraz umocnieniu skarpy Wydmę Nowodworskiej za pomocą muru oporowego. Wariant realny, alternatywny przyjmując istniejącą jezdnię ul. Światowida jako jezdnię wschodnią nie wymaga większej ingerencji w Skarpę Nowodworską ale wymusza zlokalizowanie jezdni zachodniej po zachodniej stronie strefy ochronnej pomnika przyrody nr 600 (lipa), który ostałby się w pasie międzyjezdni przy torowisku tramwajowym, co znacznie zwiększa szerokość pasa drogowego. Istnieje potrzeba ułatwienia migracji ptaków wzdłuż Kanalu Winnickiego poprzez odpowiednią przebudowę istniejącego przepustu drogowego.

Uzasadniając wybór wariantu inwestora w raporcie wskazano, iż: „Zgodnie ze stanowiskiem

Inwestora inne rozwiązanie polegające na budowie samej linii tramwajowej i przedłużeniu istniejącej jezdni uniemożliwia przeprowadzenie inwestycji. Jest to zatem rozwiązanie nierealne. Lokalizacja pętli tramwajowej Winnica oraz przebieg ulicy Światowida był wielokrotnie omawiany i uzgadniany z przedstawicielami Biura Drogownictwa i Komunikacji, Biura Rozwoju Miasta, Biura Architektury i Planowania Przestrzennego, Urzędu Dzielnicy Białołęka, Inżyniera Ruchu, Biura Gospodarki Nieruchomościami, Zarządu Transportu Miejskiego oraz Zarządu Miejskich Inwestycji Drogowych i są zgodne z opracowanym na potrzeby tej inwestycji Studium Wykonalności dla projektu: „Obsługa osiedla Tarchomin komunikacją tramwajową” oraz Studium przebiegu ul. Światowida na odcinku od ul. Mehoffera do ul. Modlińskiej z linią tramwajową oraz pętlą tramwajową i pętlą autobusową i parkingiem typu „Parkuj i Jedź” na 250 samochodów i 50 rowerów”. Obydwa warianty pod względem kolizji z drzewostanem, emisji hałasu oraz zanieczyszczeń powietrza są porównywalne. Trasy obu wariantów na odcinku od ul. Dzierżgońskiej do ul. Modlińskiej są konfliktogenne. Realizacja wariantu realnego, alternatywnego z pętlą tramwajową w miejscu przewidzianym pod funkcje komunikacyjne w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Winnicy Północnej za Kanalem Henrykowskim przy ul. Modlińskiej, oznacza faktyczne wydłużenie trasy tramwajowej, zwiększa obszar zajętości terenu pod inwestycję, zwiększa koszt samej jej budowy na której realizację w Wieloletnim Planie Inwestycyjnym m.st. Warszawy zarezerwowano ściśle określone środki finansowe oraz kolidować będzie z projektowaną równolegle modernizacją ul. Modlińskiej (dnia 31.08.2009r. Prezydent m. st. wydał decyzję nr 928/OŚ/2009 o środowiskowych uwarunkowaniach dla budowy węzła ul. Modlińskiej). Realizacja ul. Światowida i projektowanej trasy tramwajowej radykalnie poprawi obsługę i powiązanie Tarchomina oraz terenów Pasma Północnego (z kierunku Legionowa) z centrum Warszawy prawobrzeżnej i lewobrzeżnej a projektowana pętla WINNICA stanowić będzie ważny zintegrowany węzeł przesiadkowy, na którym w bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się pętla: tramwajowa i autobusowa. Dojeżdża z przystanków w ciągu Modlińskiej do pętli Winnica to odpowiednio 300m i 400m, ale prawdopodobnie wszystkie autobusy jadące Modlińską będą wjeżdżały na pętlę autobusową co ułatwi obsługę pasażerów. Zamiechanie budowy trasy tramwajowej będzie prowadzić do znacznego zwiększenia emisji spalin i hałasu, istotnie przekraczającej poziomy dopuszczalne na ulicach, na których planuje się budowę torów tramwajowych jako następstwo zwiększenia liczby mieszkańców w osiedlach Tarchomina i dalszego rozwoju motoryzacji.”.

W tym miejscu na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, iż pismem z dnia 2 lutego 2010 r. znak: RDOŚ-14-WOŚ-II-UW-6613-289/09, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wezwał inwestora do złożenia wyjaśnień w związku z treścią raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stwierdzając, iż na jego podstawie nie jest możliwe ustalenie warunków realizacji przedsięwzięcia w zakresie ochrony przed hałasem, ochrony powietrza atmosferycznego oraz ochrony przyrody.

Organ stwierdził, iż raport nie wskazuje miejsca planowanych nasadzeń zastępczych oraz nie proponuje rozwiązań mających na celu zachowanie szlaków migracji i powiązań przyrodniczych danego terenu. Ponadto organ wskazał, iż raport nie spełnia wymogów art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2008 r. w zakresie opisu analizowanych wariantów, w tym racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz uzasadnienia proponowanego przez inwestora wariantu ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko. Inwestor w ramach analizy nie uwzględnił wariantu

najkorzystniejszego dla środowiska (realizacja samej linii tramwajowej), czy też wariantu polegającego na realizacji linii tramwajowej wraz z przedłużeniem ul. Światowida bez jej poszerzenia o drugą jezdnię. Analiza wariantu proponowanego przez inwestora jest niepełna bowiem w ocenach wpływu zamierzenia na poszczególne elementy środowiska odnosi się wyłącznie do linii tramwajowej bez uwzględnienia wpływu dwujezdniowej drogi. Raport nie analizuje także skutków pośrednich, skumulowanych i wtórnych zamierzenia, w tym w połączeniu z rozbudową ul. Modlińskiej, budową ul. Mehoffera Bis i Mostu Północnego.

Natomiast pismem z dnia 6 kwietnia 2010 r. znak: RDOŚ-14-WOOS-II-UW-6613-289/09, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie ponownie wezwał inwestora do złożenia wyjaśnień w związku z treścią raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, bowiem na jego podstawie nie jest możliwe ustalenie warunków realizacji przedsięwzięcia w zakresie ochrony przyrody.

Organ stwierdził, iż raport nie spełnia wymogów art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2008 r. w zakresie opisu analizowanych wariantów, w tym racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz uzasadnienia proponowanego przez inwestora wariantu ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko. Inwestor w ramach analizy nie uwzględnił wariantu najkorzystniejszego dla środowiska (realizacja samej linii tramwajowej), czy też wariantu polegającego na realizacji linii tramwajowej wraz z przedłużeniem ul. Światowida bez jej poszerzenia o drugą jezdnię. Organ wezwał do wyjaśnienia i uzasadnienia wyboru wariantu inwestora, rozważenia przesunięcia przystanku autobusowego planowanego w rejonie ul. Światowida i Dzierżgońskiej o ok. 80 m na południe, przeanalizowania możliwości utworzenia wokół Kanału Winnickiego terenu zieleni naturalnej w ramach kompensacji przyrodniczej. Organ wskazał także, że rozbudowa ul. Światowida niesie ryzyko przerwania wielu lokalnych powiązań przyrodniczych w związku z czym organ wezwał do wskazania rozwiązań mających na celu utrzymanie szlaków migracji drobnej fauny.

W odpowiedzi na pismo z dnia 6 kwietnia 2010 r. w kwestii wyjaśnienia i uzasadnienia wyboru wariantu inwestor ograniczył się wyłącznie do przytoczenia powoływanych wcześniej argumentów.

Zdaniem składu orzekającego nie można uznać za wystarczające uzasadnienie wyboru wariantu inwestora wskazanie, iż inne rozwiązanie polegające na budowie samej linii tramwajowej i przedłużeniu istniejącej jezdni unieemożliwia przeprowadzenie inwestycji, a tym samym jest to rozwiązanie nierealne, bowiem nie rozwiązuje istniejących i przewidywanych problemów komunikacyjnych. Powyższe w żadnej mierze nie odnosi się do argumentów z zakresu ochrony środowiska, a ponadto stwierdzenie, iż rozbudowa ul. Światowida była już objęta w planach zagospodarowania przestrzennego, a rozwiązanie projektowe spełnia oczekiwania komunikacyjne, zatem w obecnej fazie planowania nie przewiduje się wariantowania opracowywanej przebudowy, stoi w sprzeczności z opisanymi powyższej żądaniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie w zakresie uzupełnienia raportu, a także przepisem art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy.

W związku z powyższym w tym miejscu wskazać należy na niekonsekwencję organu uzgadniającego realizację planowanego przedsięwzięcia, który mimo dwukrotnego wezwania inwestora do uzupełnienia raportu pod rygorem odmowy uzgodnienia inwestycji oraz braku żądanych uzupełnień w zakresie wariantowania - inwestycję uzgodnił. W wyroku z dnia 29

listopada 2006 r. sygn. akt IV SA/Wa 1502/06, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, iż: „Raport o oddziaływaniu na środowisko podlega ocenie organów uzgadniających i jeżeli budzi zastrzeżenia organ uzgadniający obowiązany jest wezwać inwestora do jego uzupełnienia a w razie nie zastosowania się do wezwania organ odmówi uzgodnienia planowanego przedsięwzięcia.” (LEX nr 308041).

Podniesione w raporcie argumenty wskazujące, iż realizacja wariantu realnego, alternatywnego z pętlą tramwajową w miejscu przewidzianym pod funkcje komunikacyjne w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Winnicy Północnej za Kanalem Henrykowskim przy ul. Modlińskiej, oznacza faktyczne wydłużenie trasy tramwajowej, zwiększa obszar zajętości terenu pod inwestycję, zwiększa koszt samej jej budowy na której realizację w Wieloletnim Planie Inwestycyjnym m.st. Warszawy zarezerwowano ściśle określone środki finansowe oraz kolidować będzie z projektowaną równolegle modernizacją ul. Modlińskiej (dnia 31.08.2009r. Prezydent m. st. wydał decyzję nr 928/OŚ/2009 o środowiskowych uwarunkowaniach dla budowy węzła ul. Modlińskiej), nie zostały niczym poparte.

Podzielić należy także zarzut odwołania Stowarzyszenia Ekologicznego Światowid, iż w raporcie w ogóle brak jest opisu wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, czego wymaga przepis art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy. Wbrew twierdzeniom organu I instancji w raporcie dokonano wyłącznie opisu wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego.

Twierdzenie inwestora jakoby budowa samej linii tramwajowej i przedłużenie istniejącej jezdnii uniemożliwiały przeprowadzenie inwestycji, a tym samym byłoby to rozwiązanie nierealne bo nie rozwiązujące istniejących i przewidywanych problemów komunikacyjnych nie może zwalniać z nałożonego w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy obowiązku opisu wariantu najkorzystniejszego dla środowiska oraz uzasadnienia dokonanego wyboru, które w niniejszej sprawie jest nad wyraz lakoniczne i w praktyce sprowadza się wyłącznie do argumentów ekonomicznych, które nie znajdują poparcia w zgromadzonym materiale dowodowym, w którym brak jest jakichkolwiek analiz, w tym ekonomicznych, które potwierdzałyby stanowisko inwestora. Powoływanie się zaś na zgodność proponowanej przez inwestora lokalizacji inwestycji z miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego oraz projektem miejscowego planu, jakkolwiek może stanowić jeden z argumentów przemawiających za wyborem wariantu inwestora, niemniej jednak w kontekście art. 80 ust. 2 ustawy, nie może to być argument decydujący.

W świetle ww. przepisu właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej o znaczeniu państwowym, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi oraz dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych.

W niniejszej sprawie zatem nie zachodzi konieczność zgodności planowanej inwestycji z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego, a tym bardziej z projektem planu.

Odnosząc się zaś do zarzutów BARC Warszawa S.A. w zakresie drgań wpływających na tereny przyległe do terenu inwestycji, wskazać należy, iż w raporcie (str. 174) wskazano, iż: „Na

podstawie przeprowadzonych analiz w Studium Wykonalności i Koncepcji programowo-przestrzennej należy stwierdzić, że nie zachodzi potrzeba ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania. Zaproponowane działania minimalizujące, (podtorze, tabor, zagospodarowanie terenu przylegającego funkcją usługową, przeznaczenie terenu niezabudowanego na funkcje inne niż mieszkaniowe, szkolnictwo, ochrona zdrowia) będą w sposób wystarczający zabezpieczały interesy mieszkańców". W tym miejscu wskazać należy, iż wielokrotnie w toku postępowania Spółka zgłaszała wnioski dotyczące wpływu inwestycji na zagospodarowanie terenów przyległych (nieruchomości odwołującej się bezpośrednio graniczą z terenem przebiegu inwestycji), w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ I instancji wskazał, iż w jego ocenie projektowana budowa pętli tramwajowej nie ograniczy możliwości zabudowy działek należących do BARC Warszawa S.A., zaś drgania nie są objęte normami środowiskowymi. Odnosząc się do powyższego skład orzekający w niniejszej sprawie zauważa, iż w raporcie wyraźnie zaliczono do działań minimalizujących przeznaczenie terenu niezabudowanego na funkcje inne niż mieszkaniowe. Tymczasem odwołująca się podnosi, że zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego tereny te przeznaczone są pod zabudowę mieszkaniowo-usługową. Organ I instancji nie odniósł się do powyższych uwag strony w kontekście przytoczonych zapisów raportu.

Natomiast w kwestii naruszenia art. 62 ust. 1 pkt 1 lit b) ustawy z dnia 3 października 2008 r., poprzez pominięcie kwestii obciążenia nieruchomości, na których ma być realizowana inwestycja, służebnościami gruntowymi ustanowionymi dla nieruchomości Spółki, zgodzić należy się z organem I instancji, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie rodzi praw do terenu inwestycji, a zatem kwestie z tym związane nie podlegają ocenie na tym etapie postępowania.

Ponadto w kwestii występowania drgań na nieruchomościach Spółki wskazać należy, iż z raportu wynika, iż: „w budynkach, usytuowanych w odległości większej niż 15 m od osi torowiska tramwajowego lub osi drogi kołowej I kategorii lub ulicy przelotowej drgania wywołane eksploatacją tramwajów oraz pojazdów kołowych są na ogół zaliczane do nieodczuwalnych przez ludzi, konstrukcje budynków oraz urządzenia wrażliwe na drgania. W okresie fazy realizacji inwestycji, w czasie pracy maszyn budowlanych wywołujących drgania w budynkach usytuowanych w odległości do 20 m od osi torowiska tramwajowego lub osi drogi kołowej I kategorii lub ulicy przelotowej mogą występować efekty odczuwalne przez ludzi przebywających w tych budynkach oraz wpływać na stan konstrukcji budynków. Efekt ten można zmniejszyć przez zwiększenie sztywności podłoża lub stosując urządzenia i technologie, które wywołują mniejsze drgania". Powyższe stwierdzone zostało na podstawie doświadczenia z dotychczasowego eksploataowania taboru tramwajowego oraz dróg przeznaczonych dla ruchu pojazdów kołowych. Tym samym drgania komunikacyjne występujące na całej długości trasy zostały uwzględnione w raporcie i poddane ocenie, zaś odwołująca się nie wskazała na realne zagrożenia przyległych terenów.

W odniesieniu zaś do zarzutu Stowarzyszenia Ekologicznego Światowid, iż raport nie analizuje skutków pośrednich, skumulowanych i wtórnych zamierzenia, w tym w połączeniu z rozbudową ul. Modlińskiej, budową ul. Mehoffera Bis i Mostu Północnego, wskazać należy, iż w raporcie (str. 155) stwierdzono, iż: „Oddziaływanie samego układu komunikacyjnego ulic Światowida na stan jakości powietrza będzie niewielkie. Wielkością, która dobrze odzwierciedla oddziaływanie skumulowane, w tym przypadku jest tło zanieczyszczeń, określane przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska. Uwzględnia ono oprócz tła adwekcyjnego z innych obszarów również oddziaływanie sąsiadujących źródeł emisji. Można domniemywać, że

także wpływ Trasy Modlińskiej. Jak wykazały obliczenia wartości stężeń średniorocznych z tłem w każdym przypadku miały wartości dużo mniejsze od wartości dopuszczalnych." Zdaniem składu orzekającego powyższe twierdzenie - jak stwierdzono w raporcie - jest wyłącznie domniemaniem i nie wskazuje realnych skutków skumulowanych zamierzenia w kontekście danych zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko modernizacji i rozbudowy ul. Modlińskiej, do której włączona zostanie planowana ul. Światowida. Odwołujący się wskazał, iż z raportu tego wynika, że strefa przekroczeń dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM10 i NOx sięga znacznie w głąb od krawędzi jezdni, a zatem organ wydając decyzję środowiskową dla powyższej inwestycji nie może ignorować zapisów raportu i nie poddać analizie wykazanej w nim strefy silnego skażenia, w której częściowo realizowana będzie inwestycja objęta skarżoną decyzją. Skład orzekający w niniejszej sprawie podziela ww. zarzuty i stwierdza, że raport o oddziaływaniu na środowisko modernizacji i rozbudowy ul. Modlińskiej, do której włączona zostanie planowana ul. Światowida powinien zostać włączony do materiału dowodowego w niniejszej sprawie i uwzględniony w raporcie oddziaływania na środowisko planowanej inwestycji.

W wyroku z dnia 31 marca 2009 r. sygn. akt II OSK 433/08 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, iż: *"Pominięcie aspektu środowiskowego poprzez brak rozważenia realizacji innych wariantów ze wskazaniem wpływu na środowisko, a także brak dostatecznego odniesienia się do kwestii oddziaływań skumulowanych oznacza, iż raport w tym zakresie nie może zostać uznany za spełniający wymogi ustawy Prawo ochrony środowiska. W konsekwencji raport taki nie może stanowić podstawy do wydania decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia."* (LEX nr 525848).

Odnosząc się natomiast do kwestii ryzyka przerwania wielu lokalnych powiązań ekologicznych pomiędzy obszarem Natura 2000 Dolina Środkowej Wisły PLB 140004 i projektowanym z Dyrektywy Siedliskowej obszarem Natura 2000 Kampinoska Dolina Wisły, a Laskiem Henrykowskim, Laskiem na Nowodworach i Kępą Tarchomińską oraz korytarze migracji zwierzyny drobnej i średniej pomiędzy ww. terenami oraz pomiędzy Wisłą, a terenami leśnymi Henrykowa i Dąbrówki Szlacheckiej, stwierdzić należy, iż raport w ogóle nie odnosi się do oddziaływania planowanej inwestycji na zwierzęta. W raporcie (str. 162) wskazano, iż: *"Budowa linii tramwajowej i jezdni ul. Światowida jest jedną z wielu barier przecinających szlaki migracyjne zwierząt. Jej rola będzie malała wraz z intensyfikacją zabudowy terenów otwartych sąsiadujących z ulicą. Konieczne będzie ograniczenie prędkości i znaki ostrzegające przed dziką zwierzyną w miejscach przecięcia korytarzy migracyjnych"*. Natomiast w pkt 2.1.10 decyzji Prezydent m.st. Warszawy wskazał, iż na etapie realizacji prac należy zagwarantować drożność korytarza migracji (Kanał Winnicki) oraz zlokalizowanego w jego sąsiedztwie zbiornika wodnego (prawdopodobne siedlisko płazów). Mając na uwadze powyższe, skład orzekający w niniejszej sprawie podziela zarzut, iż raport nie zawiera inwentaryzacji elementów środowiskowych, bez których nie można prawidłowo ocenić zagrożeń zewnętrznych i określić ich wpływu na obszary chronione. Na powyższe braki raportu wskazał także Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie w piśmie z dnia 25 marca 2010 r., w odpowiedzi na które, w piśmie z dnia 8 kwietnia 2010 r., inwestor wskazał jedynie, iż ze względu na charakterystykę terenu oraz gęstą sieć urządzeń infrastruktury podziemnej nie przewiduje się wykonania dodatkowych przejść dla zwierząt drobnych na przedmiotowej inwestycji, zaś jedynym przepustem, który zostanie zaadaptowany pod przejście dla drobnej zwierzyny jest przebudowany istniejący przepust przy Kanale Winnickim.

Niezależnie od powyższego, jak już wskazano, zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy, jeżeli jest

przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3 i pkt 10-18. W związku z powyższym postanowieniem z dnia 21 grudnia 2009 r. znak: ZNS-713/100/2009/EC, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Warszawie zaopiniował planowane przedsięwzięcie i zgłosił warunki jego realizacji. Niemniej jednak po uzupełnieniu raportu przez inwestora, Prezydent m.st. Warszawy pismem z dnia 3 marca 2010 r. znak: OŚ-IV-IKU/EMA-76242-16-82-09, wystąpił do Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie o wyrażenie opinii, w trybie art. 77 ust. 1 pkt 2 ustawy, co do warunków realizacji planowanej inwestycji. W związku z powyższym stwierdzić należy, iż Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Warszawie nie jest organem ustawowo uprawnionym do opiniowania planowanej inwestycji.

Zgodnie z art. 78 ust. 1 powołanej ustawy organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej właściwym do wydawania opinii, o których mowa m.in. w art. 77 ust. 1 pkt 2 jest:

- 1) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny - w odniesieniu do przedsięwzięć:
 - a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
 - dróg,
 - linii kolejowych,
 - napowietrznych linii elektroenergetycznych,
 - instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,
 - sztucznych zbiorników wodnych,
 - b) pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w zakresie zadań określonych dla niego w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 2) państwowy powiatowy inspektor sanitarny lub państwowy graniczny inspektor sanitarny - w odniesieniu do pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w zakresie zadań określonych dla tych organów w ustawie z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Z powołanych przepisów wynika, że przed wydaniem decyzji organ obowiązany jest do zasięgnięcia opinii organu państwowej inspekcji sanitarnej, jakim w niniejszej sprawie jest powiatowy inspektor sanitarny.

Reasumując stwierdzić należy, iż Prezydent m.st. Warszawy rozpoznał niniejszą sprawę z obrazą art. 77 § 1 Kpa, nie wyjaśniając wszystkich istotnych okoliczności sprawy, co mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Natomiast w kwestii zaskarżonego w trybie art. 142 Kpa, postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 6 maja 2010 r. znak: RDOŚ-14-WOŚ-II-UW-6613-289/09, stwierdzić należy, iż w wyroku z dnia 29 listopada 2006 r. sygn. akt IV SA/Wa 1502/06, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, iż: „Raport o oddziaływaniu na środowisko podlega ocenie organów uzgadniających i jeżeli budzi zastrzeżenia organ uzgadniający obowiązany jest wezwać inwestora do jego uzupełnienia a w razie nie zastosowania się do wezwania organ odmówi uzgodnienia planowanego przedsięwzięcia.” (LEX nr 308041). W związku z powyższym, skoro w niniejszej sprawie pismem z dnia 2 lutego 2010 r. oraz pismem z

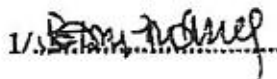
dnia 6 kwietnia 2010 r., Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie wezwał inwestora do złożenia wyjaśnień w związku z treścią raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, bowiem na jego podstawie nie jest możliwe ustalenie warunków realizacji przedsięwzięcia w zakresie ochrony przyrody, a raport ten nie został uzupełniony zgodnie z żądaniem organu w zakresie wariantowania inwestycji, skład orzekający w niniejszej sprawie stwierdził, że zachodzą podstawy do uchylecia postanowienia. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia organ nie wskazał powodów zmiany swojego stanowiska w sprawie, tym bardziej, że organ żądał uzupełnienia pod rygorem odmowy uzgodnienia inwestycji.

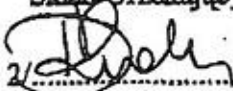
Zgodnie z art. 15 Kpa postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, co oznacza, że strona ma prawo oczekiwać, iż jej sprawa w całości zostanie rozpoznana dwa razy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 października 1998 roku, sygn. akt: III SA 1189/97, niepubl.). Powyższe znajduje również uzasadnienie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 2 kwietnia 2004 roku, sygn. akt: II SA 3615/2002, w którym Sąd stwierdził, iż: „organ odwoławczy ograniczony jest do rozpatrzenia sprawy w zakresie, w jakim uczynił to przed nim organ pierwszej instancji oraz do orzekania tylko o mocy prawnej zaskarżonej decyzji. Jeżeli organ pierwszoinstancyjny nie przeprowadził postępowania wyjaśniającego w ogóle albo rozstrzygnął sprawę na podstawie postępowania dowodowego podjętego w nieznacznej części lub przeprowadził postępowanie z naruszeniem przepisów procesowych, organ odwoławczy (stwierdzając podstawy do merytorycznego rozstrzygnięcia) winien wydać decyzję kasacyjną i przekazać sprawę do rozpoznania w pierwszej instancji (art. 138 § 2 kpa - konstrukcja tzw. decyzji kasacyjnej). Gdyby w tej sytuacji chciał ponownie rozstrzygnąć sprawę (co z zasady winien zrobić), musiałby przeprowadzić postępowanie wyjaśniające w całości lub w znacznej części, czego mu właśnie czynić nie wolno, bo oznaczałoby to przeprowadzenie postępowania tylko w jednej instancji (w drugiej), a nie w dwóch, który to wymóg wynika z zasady ogólnej dwuinstancyjności postępowania administracyjnego”.

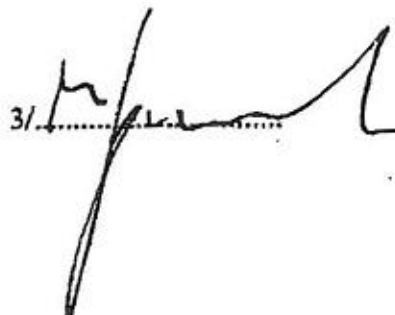
Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie instancyjnym, może być jednak zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty doręczenia.

Skład Orzekający:

1/

2/

3/

Otrzymują: (adresy w aktach sprawy):

1. P.P.
2. BARC Warszawa S.A.
3. Stowarzyszenie Ekologiczne Światowid

4. P. P.

5. PP.

6. PP.

7. P.,

8. P.

9. P.

10. P.

11. Adwokat

pełnomocnik Stowarzyszenia Zwykłego „Mieszkańcy Mehoffera w obronie miru domowego”
oraz Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości przy ul. Poetów 10B w Warszawie

12. P.

13. P.

14. P.

15. P.

16.,

17. Prezydent m.st. Warszawy

(18) aa